

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm12012026.25>

Literary Thoughts in Na. Muthukumar's Songs

A.Kesavan^{1*}, Dr.S.Vaitheeswaran²,

¹Reg.no: Ph.D./2018/323/TAM, Ph.D. Scholar (Part – Time),

PG & Research Department of Tamil, Kalaingar Karunanidhi Government Arts College,
Thiruvannamalai – 606 603. Affiliated in Thiruvalluvar University, Serkkadu, Vellore – 632115.

²Reesearch Supervisor, Associate Professor, Department Of Tamil,

Kalaingar Karunanidhi Government Arts College, Tiruvannamalai – 606603.

*Corresponding Author: gurumoorthiguru10@gmail.com.

Article Info: Received on 27-May-2026, Revised on 29-May-2026, Accepted on 09-June-2026.

ABSTRACT

The development of language stands as a pivotal element in the evolution that distinguishes human society from other living beings. In the early stages of exchanging ideas, humans likely relied on gestures and various vocalizations, much like animals. Over time, these methods gradually evolved as humans accustomed themselves to specific sound patterns. These established sounds would have varied significantly from region to region and country to country, influenced by the local geography and living environments. Subsequent global interactions and the sharing of knowledge brought about numerous changes in languages worldwide. Modern Tamil literature including film songs emerged as a result of these transformations. This research paper examines the lyrics of Na. Muthukumar through the lens of literary thought.

Keywords: Na. Muthukumar, Society in Cinema Lyrics, Society in Contemporary Literature, Society in Media.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>.

நா.முத்துக்குமார் பாடல்களில் இலக்கியச் சிந்தனைகள்

¹அ.கேசவன், பதிவு எண்: Ph.D./2018/323/TAM, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்),
முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை, கலைஞர் கருணாநிதி அரசு கலைக்கல்லூரி,
திருவண்ணாமலை -606 603. திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழக இணைவுபெற்றது.

²முனைவர் ச.வைத்தீஸ்வரன்,

நெறியாளர், இணைப்பேராசிரியர், முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை,
கலைஞர் கருணாநிதி அரசு கலைக்கல்லூரி, திருவண்ணாமலை-606 603

முன்னுரை

மனித சமுதாயம் பிற உயிர்களிடத்திருந்து வேறுபட்டு அடைந்த வளர்ச்சியில் முக்கியமானதாக அமைவது மொழி வளர்ச்சி. கருத்தை ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவரிடம் பரிமாறிக் கொள்ள ஆரம்ப காலங்களில் மனித இனம், விலங்குகளைப் போல சைகைகளையும், பல்வகையான ஒலிகளையும் எழுப்பியிருக்கக் கூடும். அதன்பின் நாளடைவில் சிறிது சிறிதாக மாற்றமடைந்து தனக்கென குறிப்பிட்ட ஒலிக்குறிப்புகளைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டிருக்கக் கூடும். பழக்கப்படுத்திக் கொண்ட ஒலிகள் நாட்டுக்கு நாடும், வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் பல மாறுபாடுகளுடன் இருந்திருக்கக் கூடும். அப்படியான வட்டார மாறுபாடுகளுக்கு, அந்நிலத்திற்குரிய பௌதீக அமைப்பும், வாழும் சூழலும் காரணமாக இருந்திருக்கும். உலக நாடுகளிடையே தொடர்பும், அறிவு பகிர்தல் போன்ற பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட பின்னர் உலக மொழிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பல. தமிழில் இதன் விளைவாகத் தோன்றியதே இக்கால இலக்கியங்கள். அவற்றில் திரைப்பட பாடல்களும் அடங்கும். நா. முத்துக்குமார் பாடல்களில் இலக்கிய சிந்தனை நோக்கில் அமைவதி இவ்வாய்வுக்கட்டுரை ஆகும்.

திறவுச்சொற்கள்

நா.முத்துக்குமார் – திரையிசைப் பாடல்கள் – உவமை – இயைபு – அணி – மெய்ப்பாடு – இலக்கியச் சிந்தனைகள்.

நா.முத்துக்குமாரின் திரைப்படங்களில் மொழிநடை

ஒவ்வொரு படைப்பாளனும் தனக்கெனத் தனிதன்மையுடன் மொழியை ஆளும் கலைத்திறனைக் கொண்டிருப்பார். அது படைப்பாளரின் வாழ்வியல் சார்ந்தும், சூழலியல் சார்ந்தும், அவர் பெற்றுள்ள கல்விநிலை சார்ந்துமென எண்ணற்றக் கூறுகளை உடையதாக இருக்கின்றன. கவிஞர் நா.முத்துக்குமாரின் திரைப்படப் பாடல்களிலும் அவ்வாறே வெளிப்பட்டுள்ளன. பிற கவிஞர்களில் இருந்து வேறுபட்டும், தனித்தன்மையோடும் தமிழ்ச் சூழலில் முத்துக்குமார் விளங்குவதற்குக் காரணம் சமூகத்தின் மீதான அவருடைய பார்வையாகும். அந்த வகையில் அவரது திரையிசைப் பாடல்களில் பல்வேறு உத்திகளையும், நடைகளையும் பயன்படுத்துகிறார்.

சில இடங்களில் இலக்கிய நடையிலும், சில இடங்களில் பேச்சு வழக்கிலும், பிறமொழிக் கலப்புடனும் எனப் பல நிலைகளில் அவரது பாடல்கள் அமைகின்றன. நா.முத்துக்குமார் பாடல்களில் நடைகள் பலவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவைகள்,

- உவமை
- இல்பொருள் உவமை
- உம்மைத் தொகை
- இயைபு
- முரண்
- தற்குறிப்பேற்ற அணி
- பழமொழி
- விடுகதை
- தொன்மை
- மெய்ப்பாடுகள்
- இலக்கியச் செய்திகள்
- தமிழ் எழுத்துகள்
- பிறமொழி சொற்கள்

போன்றவைகளாகும். இவ்வாறு எண்ணற்ற நடைகளைத் தம்முடைய திரைப்பாடல்களில் வலிந்து திணிக்காமல் இயல்பாகவே பயன்படுத்தியுள்ளார்.

உவமை

சங்க இலக்கியங்கள் தொடங்கி இக்கால இலக்கியங்கள் வரையில் இலக்கியப் படைப்பாளர்களால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. ஒரு பொருளுக்கு அதற்கு இணையான பண்புநலன்களை உடைய மற்றொரு பொருளை எடுத்துரைப்பதே உவமையாகும். தொல்காப்பியர் உவமை என்பதற்கு,

“வினைபயன் மெய்உரு என்ற நான்கே

வகைபெற வந்த உவமைத் தோற்றம்”¹

என்று விளக்கம் தருகிறார். வினை, பயன், மெய் மற்றும் உருவத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒன்றோடு ஒன்று ஒப்புமைப்படுத்துவர் என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

அணியிலக்கண் நூலான தண்டியலங்காரம் உவமை என்பதற்கு விளக்கம் தருகையில்,

“பண்பும் தொழிலும் பயனும் என்று இவற்றின்

ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள் புணர்ந்து

ஒப்பமை தோன்றச் செப்புவது உவமை”²

என்கிறது. பண்பினையும், தொழிலினையும், அதனால் விளையும் பயனையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒன்றொடொன்று உவமைப்படுத்தப்படுகின்றது என்றும், அது ஒன்றாகவும் பலவாகவும்

அமைகின்றது என்கிறது தண்டியலங்காரம்.

நகரத்தில் உள்ள வாடகை வீடுகளில் வாழும் மக்கள் சொந்த வீட்டிற்குச் செல்ல உள்ள நிலையைப் பற்றி முத்துக்குமார் அவர்கள்,

“ஹேய் அகதியப் போல
நாம் இருந்தது போதும்
சோடா கோலி குண்டா
கெடந்தது போதும்
கைதியப் போல நாம
அடைஞ்சதும் போதும்”³

என்று பாடுகிறார். வாடகை வீடுகளில் வாழ்கிறவர்கள் அகதியைப் போலவும், சோடாவில் உள்ள கோலி குண்டினைப் போலவும், சிறையில் வாடும் கைதியைப் போலவும் உள்ளனர் என்று உவமைப்படுத்துகிறார். மேலும்,

“ஏ தீக்குச்சி தலமேல பாரத்தப் போல
என் நெஞ்சோடு ஒருபாரம் தந்தாயடா
என் தூக்கத்தப் பல நாளா நீ
வாங்கிப் போறாயே
படுத்தாலும் கனவோடு வந்தாயடா”⁴

என்று கவிஞர் பாடலெழுதுகிறார். தீக்குச்சியின் தலைப்பகுதியில் உள்ள மருந்தானது கனமாக இருப்பதைப் போல, காதலனின் எண்ணம் காதலிக்கு மனதில் கனத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார். அதோடு மட்டுமல்லாமல், தீக்குச்சி மருந்து எரிந்து அழிவைத் தருவதைப் போல, காதலனின் பிரிவு என் இளமையை அழித்தொழிக்கின்றது என்று காதலி பாடுவதைப் போல கவிஞர் பாடுகிறார்.

இல்பொருள் உவமை

உலகில் இல்லாத ஒரு பொருளை உவமையாகக் கூறுவது இல்பொருள் உவமையாகும். இதில் வரும் உவமை மறைபொருளாக வருவதாகும், அதாவது கற்பனையாகச் சொல்லப்படுவதாகும். வள்ளுவர் அன்புடைமை என்னும் அதிகாரத்தில்,

“அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர் தற்று”⁵

என்கிறார். உள்ளத்தில் அன்பு என்பதே இல்லாத இல்வாழ்க்கையானது, வறட்சியான பாலை நிலத்தில் காய்ந்த மரம் தளிர்ப்பதைப் போன்றதாகும். வறண்ட பாலை நிலத்தில் மரம் தளிர்ந்து வளர்வது என்பது இயலாத ஒன்று, அதைப் போலவே அன்பில்லாத உள்ளமும் என்று நிகழாத ஒன்றை கற்பனையாகக் குறிப்பிடுகிறார் வள்ளுவர்.

நா.முத்துக்குமாரின் பாடல் வரிகளில் பலவிடங்களில் இல்பொருள் உவமை பயின்று வந்துள்ளது.

“நேற்று எந்தன் வானவில்லில்
ஏழு வண்ணம் தெரிந்ததடி
இன்று விழுந்து பார்க்கும் போது
செந்நிறம் மட்டும் தெரியுதடி”⁶

எனப் பாடியுள்ளார் கவிஞர். மழைக்காலத்தில் கதிரவனின் சிதறல் காரணமாகத் தோன்றுவது வானவில். அது ஏழு வண்ணங்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். அத்தகைய வானவில் எக்காலத்திலும் ஒரு வண்ணத்தில் தோன்றுவதில்லை என்கிறார். நிகழாத ஒன்றை தலைவியோடு ஒப்பிட்டுப் பாடுகிறார் கவிஞர். அதாவது, காதலி முன்னாளில் காதலொழுக ஏழு வண்ணங்களை உடைய வானவில்லை போன்று இருந்தாள் என்றும், இப்பொழுதோ கடும் கோபம் கொண்டு செந்நிறம் என்ற ஒரே நிறமாக மாறிவிட்டாள் என்று பாடுகிறார் நா.முத்துக்குமார். மேலும்,

“உன் அழகப் பார்த்து மனசு பார்த்து
மயங்கிப் போனேன் நானே
அலையில்லா கடலப் போல
அசையாம நின்னேன் நானே”⁷

என்று பாடுகின்றார். கடல் மட்டத்தின் மீது காற்றுப் படர்வதால், கடலில் எப்பொழுதும் அலை எழுந்தவாறே இருக்கும். அலைந்துக் கொண்டே இருப்பதால்தான் கடலை “திரைகடல்” என்று குறிப்பிடுகின்றோம். அத்தகைய கடல் அசையாமல் இருக்கும் என்று பாடுகின்றார். நிகழாத ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதால் இப்பாடல் இல்பொருள் உவமையாயிற்று.

உம்மைத் தொகை & எண்ணும்மை

செய்யுளில் உம் என்னும் இடைச்சொல் மறைந்து, அதாவது தொக்கி வருவதால் அது உம்மைத் தொகை என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. தொகை என்றால் மறைந்து வருதல் என்று பொருள். உம் என்ற இடைச்சொல் மறைந்து வருவது உம்மைத் தொகையாகும். உம்மைத் தொகையானது,

“எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல்
எனும் நான்கு அளவையுள் உம்மில்லது அத்தொகை”⁸

என நான்கு வகைகள் என்று குறிப்பிடுகின்றார் நன்னூலார். உம்மைத் தொகை எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நான்கு வகைகள் உள்ளதெனக் குறிப்பிடுகின்றார். உம் என்னும் இடைச்சொல் மறைந்து வராமல் வெளிப்பட வருவது எண்ணும்மையாகும்.

நா.முத்துக்குமாரின் திரைப்படப் பாடலில் எண்ணும்மை பலவிடங்களில் பயின்று வருகின்றன.

“என் கனவிலும் நினைவிலும்
உடலிலும் உயிரிலும்
கலந்தாய் என் உயிரே என் உயிரே
என் இரவிலும் பகலிலும்
இதயத்தின் துடிப்பிலும்
தொடர்ந்தாய் என் உயிரே என் உயிரே”⁹

எனப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலில், கனவிலும் நினைவிலும் என்றும், உடலிலும் உயிரிலும் என்றும், இரவிலும் பகலிலும் என்றும் “உம்” என்னும் இடைச்சொல் வெளிப்படத் தோன்றியுள்ளதால் எண்ணும்மையாகும்.

இயைபுத் தொடை

ஒரு செய்யுளில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட அடிகளின் இறுதி எழுத்து அல்லது இறுதிசொல் ஒன்றி வருது இயைபுத் தொடையாகும். அதாவது பாடலின் இறுதியில் ஒரே மாதிரியான ஓசை அல்லது எழுத்துகள் இடம்பெறுவதாகும். நா.முத்துக்குமாரின் திரையிடைப் பாடல்கள் பலவற்றில் இயைபுத் தொடையானது பயின்று வந்துள்ளன.

“சிறு நேரம் இல்லாமலே
துளி நீரும் இல்லாமலே
இள வெயிலும் பாடாமலே
பூ பூக்கும் இன்பம் தந்தாய் தோளில் விழாமலே
உன் நிழலும் தொடாமலே”¹⁰

என்று பாடியுள்ளார். இல்லாமலே, பாடாமலே, விழாமலே, தொடாமலே என்னும் சொற்களும், இறுதி எழுத்துகளும் அடிதோறும் மீண்டும் மீண்டும் வந்து இயைபுத் தொடையாக அமைகின்றன. மேலும்,

“அச்சம் அது எங்கே விற்கும்
வணக்கம் அது எங்கே விற்கும்
வெட்கம் அது எங்கே விற்கும்
சேலை அது எங்கே விற்கும்
பூக்கள் எது எங்கே விற்கும்
சோகம் அது எங்கே விற்கும்”¹¹

என்ற பாடலில் விற்கும் என்ற சொல் அடிதோறும் மீண்டும் மீண்டும் பயின்று வந்து இயைபாக அமைகின்றது.

முரண் தொடை

செய்யுளில் வரும் சொல்லோ பொருளோ முரண்பட்டு அலகு பெறும் வகையில் அமைவது முரண் தொடையாகும். அவை செய்யுளின் வெவ்வேறு அடிகளில் முதல் சீர்களில் அமையலாம் அல்லது அடியின் வெவ்வேறு சீர்களிலும் பயின்று வரலாம்.

“மோனை எதுகை முரணே இயைபு என
நால்நெறி மரபின் தொடை வகை என்ப”¹²

என்று தொல்காப்பியர் இலக்கணம் வகுக்கிறார். மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு என்னும் நான்கு வகையான தொடைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். மேலும், தொடையின் வகைகளைப் பற்றி யாப்பருங்கலக்காரிகை விளக்கம் தருகையில்,

“எழுவாய் எழுத்தொன்றின் மோனை இறுதி இயைபிரண்டாம்
வழுவா எழுத்தொன்றின் மாதே எதுகை மறுதலித்த
மொழியான் வரினும் முரண் அடிதோறும் மொழிமுதற்கண்
அழியாது அளபெடுத் தொன்றுவதாகும் அளபெடையே”¹³

என்கிறார் அமிர்தசாகரர். மேலும், தொல்காப்பியனார் “மொழியினும் பொருளினும் முரணுதல் முரணே”⁵⁵ என்று இலக்கணம் தருகிறார். அதாவது, முரண் தொடை என்பது சொல்லாலும் பொருளாலும் அமையும் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

நா.முத்துக்குமாரின் திரைப்படப் பாடல்களில் பல்வேறு இடங்களில் முரண் தொடை பதிவாகியுள்ளன. அந்த வகையில்,

“காடெல்லாம் தீ புடிச்சி
நிலவொளி அதை வந்து
அணைக்குதுங்க
காதல் என்னும் நெருப்பு மட்டும்
அணைச்சாதான் எரியுமுங்க”¹⁴

என்று பாடுகிறார். காடுகளில் தீப்பிடித்தால் இரவில் வரும் நிலவின் பனியில் நனைந்து அணையுமாம். காதலில் ஆண் பெண் இருவரும் தழுவுமபோது உடல் வெப்பம் அதிகமாகும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். நெருப்பும் குளிர்ச்சியும், ஆணும் பெண்ணும் என்னும் இரண்டு முரண்பட்ட எதிர்பொருள்களைத் தம் பாடலில் வழியே பதிவுசெய்துள்ளார் கவிஞர். மேலும்,

“பொய்யே நீ சொன்னாலும்
மெய்யாய் நான் கேட்பேனே
மெய்யாய் நீ சொன்னாலும்
உண்மைதானா என்பேனே”¹⁵

என்று பாடுகின்றார். பொய், மெய் என்னும் எதிர்மறையான இருசொற்களைத் தம் பாடலில் வைத்து கவிபாடியுள்ளார் கவிஞர் நா.முத்துக்குமார்.

தற்குறிப்பேற்ற அணி

கவிஞன் இயல்பாக நிகழும் ஒரு நிகழ்வின் மீது தன்னுடைய மனக்குறிப்பை ஏற்றியுரைப்பது தற்குறிப்பேற்ற அணியென்று குறிப்பிடுகின்றோம். பெயரும் பொருள், பெயராய் பொருள் ஆகிய இருவகையான பொருட்களிலும் இயல்பாக நிகழும் நிகழ்ச்சியைத் தவிர்த்து, கவிஞர் தன்னுடைய மனதில் தேன்றியதை எடுத்துரைப்பது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். அதைப் பற்றி அணியிலக்கண நூலார்,

“பெயர்பொருள் அல்பொருள் என இரு பெருளினும்
இயல்பின் விளைதிறன் அன்றி அயல் ஒன்று
தான் குறித்து ஏற்றுதல் தற்குறிப்பேற்றம்”¹⁶

என்று குறிப்பிடுகிறார். எனவே தற்குறிப்பேற்றம் பெயர்பொருள் தற்குறிப்பேற்றம், பெயராத பொருள் தற்குறிப்பேற்றம் என்னும் இரு வகைகள் உண்டு என்கிறார் தண்டி.

நா.முத்துக்குமார் தம்முடைய பாடலில் வரும் கருத்துகளில் பெரும்பாலான இடங்களில் தன்னுடைய தனித்துவமான பார்வையைச் செலுத்தியுள்ளார்.

“உன்னை காணவே
நிலவும் தோன்றிடும்
இத்தனை அழகா
என்று தேய்ந்திடும்”¹⁷

என்று கவிஞர் பாடுகின்றார். நிலவு தேய்வதும் வளர்வதும் இயல்பாகவே காலந்தோறும் நிகழும் நிகழ்வாகும். தன் காதலியைப் பற்றி மேன்மையாகப் பாடுவதற்குக் கருதிய காதலன் படுவதாக இப்பாடல் அமைகின்றது. காதலியைக் காண்பதற்காகவே நிலவு தோன்றுகின்றது என்றும், அந்நிலவு காதலியின் அழகினில் மயங்கி தினந்தோறும் தேய்ந்தவாறே உள்ளதென்றும் பாடுகின்றார்.

பழமொழி

பழங்காலத்தில் இருந்தே பழமொழிகளைச் சொல்வதும் கேட்பதும் மக்கள் வழக்கில் இருந்து வந்துள்ளன. நாட்டுப்புற மக்களிடையே கதைகள், பாடல்கள், கதைப் பாடல்கள், விடுகதைகள், பழமொழிகள் போன்றவைகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. பழமொழிகள் மக்கள் வாழ்க்கையில் இருந்து பெறப்படும் அனுபவங்களின் வழிவந்தவைகளாகும். அப்பழமொழிகள் ஒருவர் மற்றொருவருக்கு அறிவுரை வழங்குவதற்கும், வழிகாட்டுவதற்கும் சொல்லப்படுவதுமாக அமைகின்றன. பழமொழி என்பதற்குத் தொல்காப்பியர்,

“நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடைமையும்
எண்மையும் என்று இவை விளங்கத்தோன்றி
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்
ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப”¹⁸

என்று குறிப்பிடுகிறார். நுணுக்கமாக ஆழ்ந்த அறிவுடையதாகவும், சுருங்கச் சொல்லி விளங்கச் செய்வதாகவும், மதிப்புடையதாகவும், அதை எளிமையாகவும் மக்களுக்கு விளங்கும் வகையில் எடுத்துரைப்பது முதுமொழி என்று தொல்காப்பியனார் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் குறிப்பிடும் முதுமொழியே பழமொழி என்று குறிப்பிடுகின்றோம்.

தமிழ்த் திரையிசைப் பாடல்களை எழுதும் கவிஞர் எண்ணற்ற பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அந்த வரிசையில் நா.முத்துக்குமார் தம் திரைப்படப் பாடல்களில் வாய்ப்பிருக்கும் இடங்களில் பழமொழிகளை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

“ஆள் பாதி ஆடை பாதி
என்றே தான் அட யார் சொன்னது
அவனால் தான் நம் மானம் இங்கு
காத்தாடி போல் பறந்தோடுது”¹⁹

என்று பாடல் எழுதியுள்ளார். “ஆள் பாதி ஆடை பாதி” என்னும் பழமொழியைத் திரைப்படப் பாடலில் பதிவுசெய்கிறார். மேலும் அப்பழமொழியைக் கேள்வி எழுப்பும் வகையில் அப்பாடலை அமைத்துள்ளார் கவிஞர். ஆள் பாதி ஆடை பாதியென்று யார் சொன்னது? என்ற கேள்வி எழுப்பி, அதனால்தான் இன்று ஆடையின்றி அவமானப்பட்டு காற்றாடியைப் போல பறந்தோடுகின்றது என்று பாடுகின்றார்.

விடுகதை

தொல்காப்பியர் விடுகதையைத் தம் இலக்கணத்தில் “பிசி” என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகிறார். ஓரிரு வரிகளில் ஒரு பொருளை மறைத்து வைத்து தொடுக்கப்படும் வினா அமைப்பே விடுகதையாகும். பழமொழிகள் எவ்வாறு அறிவுரை வழங்குவதாகவும், வழிகாட்டுவதாகவும் அமைகின்றதோ, அதைப் போல விடுகதை என்பது சிந்திக்கும் திறனை வளப்படுத்துகின்றது. ஆராய்ந்தறியும் மனப்பான்மையையும் உருவாக்குகின்றது. அத்தகைய விடுகதையைப் பற்றித் தொல்காப்பியர்,

“ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்
தோன்றுவது கிளர்ந்த துணிவி னானும்
என்றுஇரு வகைத்தே பிசிவரு நிலையே”²⁰

என்கிறார். பிசி என்றும் புதிர் என்றும் சொல்லப்படும் விடுகதையானது, ஒப்புமைத் தன்மை

உடைய உவமப் பொருளும், ஒன்று சொல்ல வந்து, மற்றொன்று மறைந்து வரும் வகையில் அமைவதும் என இருவகையில் அமைவது விடுகதை என்று குறிப்பிடுகிறார்.

நா.முத்துக்குமாரின் பாடல்கள் சிலவற்றில் விடுகதைகள் இடம் பெறுகின்றன. பாடல்களின் சூழலுகேற்ப பல்வேறு உத்திகளைப் பயன்படுத்தும் கவிஞர், விடுகதை வடிவிலும் பாடல்களை எழுதுகிறார்.

“மஞ்ச மஞ்ச பல்வரிசை
மக்கா சோளம் பிடிச்சிருக்கு
சின்ன சின்ன தண்ணிக்குடம்
இளநீரும் பிடிச்சிருக்கு”²²

எனப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலில், கேள்வியெழுப்பி, அதற்கு அவரே விடையளிக்கும் வகையில் கவிபாடியுள்ளார். இது விடுகதையையும், அதற்குரிய விடையையும் அவரே குறிப்பிடுகின்றார் .

தொன்மை

தொன்மை என்ற சொல்லிற்கு பழமை அல்லது பண்டையது என்று பொருள். இது ஒரு பொருளின் அல்லது செயலின் பழமையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. குறிப்பாக பழங்கால நிகழ்வுகளுடன் கூடிய வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. மற்றொரு இடத்தில், தொன்மை என்பது காலங்காலமாகப் பேசப்பட்டு வந்த செய்தி என்றும், அதனை நாம் கதை என்றும் குறிப்பிடுகின்றோம். கதைச் சொல்லும் பாவகை அல்லது பாட்டு தொன்மை வனப்பினை உடையதாகும். இலக்கியங்களில் பழமையான கருத்துகளை எடுத்தாள்வது தொன்மங்கள் என்று வரையறுக்கப்படுகின்றன. தொன்மை என்பதற்கு வடமொழியில் புராணம் என்று பொருள்.

நா.முத்துக்குமார் அவர்களின் திரைப்படப் பாடல்களில் தொன்மைக் கருத்துகள் பதிவாகியுள்ளன.

“இராமனுக்கு வந்த
ஒருநோய் இருக்கையா
அதுக்கு சாட்சியாக சீதா குளிச்ச
தீ இருக்கையா”²³

என்று பாடியுள்ளார். இராமன் அயோத்தியின் அரசனாகப் பொறுப்பேற்றதன் பின்னர், சீதையை நோக்கி, கணவனைப் பிரிந்தவர்கள் தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் நீயோ பெண் குலத்திற்கு இழிவு செய்துவிட்டாய் என்று குறிப்பிடுகின்றான். அச்சமயத்தில் சீதை தன்னுடைய கற்பை மெய்ப்பிக்க தீக்குள் இறங்கி மீண்டு வருகிறாள். தான் கற்புடையவள் என்பதை அங்கிருந்தவர்கள் அனைவரும் அறியும் வண்ணம் மெய்ப்பிக்கிறாள். அப்புராணச் செய்தியைத் தம்முடைய திரைப்படப் பாடலில், இராமனுக்கு வந்த சந்தேகத்தை நோய் என்றும், அந்நோய்க்குக்

காரணம் அரசன் பதவியால் இருக்கையான இருக்கும் என்றும், அந்த இருக்கையால்தான் சீதை தீயெனும் இருக்கையில் இறங்கி மீண்டு வந்தாள் என்று பதிவுசெய்துள்ளார். இவ்வாறு தம்முடைய திரைப்படப் பாடல்களில் தொன்மச் செய்திகளைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

மெய்ப்பாடுகள்

மெய்ப்பாடு என்பதை மெய்+பாடு என்று பிரிக்கலாம். மெய் என்பதற்கு உண்மை எனவும், உடல் எனவும் பொருளுண்டு. பாடு என்பதற்குப் படுவது அல்லது படுதல் என்று பொருள். அவ்வகையில், மெய்ப்பாடு என்பது உள்உணர்ச்சிகளின் மெய்மை வெளிப்பாடு ஆகும்.

அகராதிகளிலும் கலைக்களஞ்சியங்களிலும் மெய்ப்பாடுகளுக்குரிய விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அபிதான சிந்தாமணியில் மெய்ப்பாட்டின் வகைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

“மெய்ப்பாடு நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை அச்சம்

பெருமிதம், உவகை, வெகுளி ஆக எட்டு”²⁴

என்கிறது. எட்டு வகைகளாக மெய்ப்பாடுகள் உள்ளெதன்று அபிதான சிந்தாமணியில் குறிப்பிடும் அதே செய்தியைத் தொல்காப்பியத்தில்,

“நகையே அழுகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை யென்று

அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடென்ப”²⁵

என்றுகிறார் தொல்காப்பியார். நகையும், அழுகையும், இளிவரல் என்னும் அருவருப்பும், அச்சமும், பெருமிதமும், வெகுளி என்னும் சினமும், உவகையும் எட்டு வகையான மெய்ப்பாடுகள் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

நா.முத்துக்குமாரின் கவிதைகள் இவ்வெட்டு மெய்ப்பாடுகளும் அதிலுள்ள நிலைகளன்களும் பெரும்பாலும் பயின்று வந்துள்ளன. அந்த வகையில்,

“காற்றிலே காற்றிலே ஈரங்கள் கூடுதே

கண்களின் நீர் அது காற்றினில் சேருதே

நீயென்று நான் என்று தனியானது

இன்று நாம் என்று ஒன்றாகும் நிலை ஆனது

நெஞ்சோடு நேசித்த பந்தம் இது”²⁶

என்று பாடல் இயற்றுகிறார். இப்பாடலில் காதல் கைக்கூடாத நிலையைக் குறிப்பிடுகிறார். காதலியைப் பிரிந்து வாடும் காதலன், தன் காதலியோடு என்று சேர்வேனோ என்று புலம்பி அழுவதாக இப்பாடலில் அழுகை என்னும் மெய்ப்பாடு பயின்று வந்துள்ளது. மேலும்,

“நான் வளைஞ்சு பாக்குறேன்

நெளிஞ்சு பாக்குறேன்

மிளகா கடிச்சா தாங்காதே
உருண்டு நிக்குறேன் பிரண்டு நிக்குறேன்
அளவா இளைச்சேன் தேக்காக
என் மாமாவே நீ மயக்காதே
அட இதுதான் சாக்கா”²⁷

என்று பாடியுள்ளார். இப்பாடலில், காதலி தன் காதலை வியந்துப் பார்த்து, அதனால் நான் என்ன வகையான நிலைகளை எல்லாம் அடைந்துள்ளேன் என்று பாடுகின்றாள். இது காதலின் மேன்மைகளை எண்ணிய காதலி வியப்புதாக, அதாவது மருளுவதாகப் பாடுகின்றார். இவ்வாறு இப்பாடலில் மருட்கை என்னும் மெய்ப்பாடு பயின்று வந்துள்ளன. மேலும்,

“எதையோ சொல்ல வார்த்தை ஒன்று
நான் கேட்கிறேன்
எதிரே உன்னை பார்த்த உடனே
ஏன் வேர்க்கிறேன்.”²⁸

என்று பாடல் எழுதியுள்ளார். இவ்வரிகளில் காதலை வெளிப்படும் பொழுது அச்சம் தோன்றுவதைப் இப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும்,

“இந்தக் காதல் ஒன்றுதானே
அட ஜனனம் மரணம் கிடையாது
இந்தக் காதல் இல்லை என்றால்
இந்த பூமி சக்கரம் சுழலாது”²⁹

என்று பாடியுள்ளார். காதலுக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லையென்றும், அத்தகைய காதலால்தான் இந்த பூமி சுழலுவதாகவும் பெருமிதம் தோன்று வகையில் பாடியுள்ளார் நா.முத்துக்குமார்.

முடிவுரை

இவ்வியலில் மொழியை எங்ஙனம் நா.முத்துக்குமார் அவர்கள் பயன்படுத்தி உள்ளார் என்பதை இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் அவரது திரைப்படப் பாடல்களில் எவ்வாறெல்லாம் உவமைகள் எடுத்தாளப்பட்டு உள்ளதென்றும், இயைபு முரணும் தோன்றும் வகையில் எவ்வாறு பாடல்களை எழுதியுள்ளார் என்றும், அப்பாடல்களில் மக்கள் வழக்கில் உள்ள பழமொழிகளையும், விடுகதைகளையும், புராணக் கதைகளையும் இடம்பெறச் செய்துள்ளார் என்பதையும் அறியமுடிகின்றன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. தொல்-பொருள், உவமயியல், நூ.1223
2. தண்டி, நூ.30
3. தொகுதி-7, கடிகார மனிதர்கள், பட்டாசு வெடிங்கடே.
4. தொகுதி-7, முப்பரிமாணம், சொக்கிப் போறாண்டி.
5. திருக்குறள், நூ.78
6. தொகுதி-8, இருவர் உள்ளம், காதல் கிளியே போகாதே.
7. தொகுதி-2, ஆல் இன் ஆல் அழகுராஜா, என் செல்வம் ஆஹா.
8. நன்னூல், சொல்லதிகாரம், பொதுவியல், நூ.368
9. தொகுதி-10, நெஞ்சிருக்கும் வரை, காதலியே காதலியே.
10. தொகுதி-4, 7ஆம் அறிவு, ஏலோ லாமா ஏலே.
11. தொகுதி-4, குள்ளநரிக் கூட்டம், அட பயம் ஒண்ணும் இல்ல.
12. தொல் - பொருள், செய்யுளியல், நூ.1354
13. யாப்பு, நூ.16
14. தொகுதி-7, காவல், ஆவாரம் பூவுக்கு அயிலே.
15. தொகுதி-7, மேகா, என்ன வேண்டும் ஏது வேண்டும்.
16. தண்டி, நூ.56
17. தொகுதி-10, எம் குமரன் சன் ஆஃப் மகாலட்சுமி, சென்னை செந்தமிழ்.
18. தொல்-பொருள், செய்யுளியல், நூ.170
19. தொகுதி-4, காக்கா முட்டை, கருப்பு கருப்பு.
20. தொல்-பொருள், செய்யுளியல், நூ.169
21. தொகுதி-4, வீரநடை, முத்து முத்த பூத்திருக்கு.
22. தொகுதி-10, அழகாய் இருக்கிறாய் பயமாய் இருக்கிறாய், காதல் பிரிப்பது எப்படி.
23. ஆ.சிங்கார வேலு முதலியார், அபிதான சிந்தாமணி, ப.1342
24. தொல்-பொருள், மெய்ப்பாடு, நூ.1197
25. தொகுதி-2, மதராசப்பட்டினம், ஆயிரம் ஆயுதம் எது வரும்.
26. தொகுதி-2, சகுனி, வெள்ளை பம்பரம் மெல்ல.
27. தொகுதி-4, புகழ், நீயே வாழ்க்கை என்பேன்.
28. தொகுதி-10, நெஞ்சிருக்கும் வரை, காதலியே காதலியே.